

อย่าหลงทาง

๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

วัตถุประสงค์ของการบวช เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง บวชแล้วอย่าหลงทางตามกระแสโลก โลกเขาตื่นตัวว่า บวชแล้วจะต้องไปเรียนปริญญาอะไรต่าง ๆ แบบชาวโลกเขา อย่างนั้นหลงทางแล้ว

ที่จริงนักบวชคือ ผู้นำชีวิตจิตวิญญาณของชาวโลก เราต้องทวนกระแสโลก เหมือนปลาวาฬทวนน้ำอย่างนั้น ต้องจุดชาวโลกให้เขาไปพ้นโลก ไม่ใช่ไปคล้อยตามชาวโลกเขา

อย่าไปกลัว

๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เราเป็นนักบวช ไม่ต้องกลัวว่า ไม่มีใครมาเลี้ยง ก็ให้มันรู้ไปว่า ทำตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้วจะอด จะไม่มีใครมาสนับสนุน อย่าลืมนะ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้คาถา **สีเลน โภคสมุปทา** คือเป็นบ่อเกิดแห่งโภคทรัพย์

ไม่มีจริง ๆ เกิดอยู่ในป่าในเขา ผู้คนก็จะตะเกียกตะกายไปทำบุญ โยมเขามีปัจจัยน้อย เขาอยากได้บุญเยอะ พอรู้ว่า มีเพื่อนบุญอยู่ที่ไหน ก็ตะเกียกตะกายไปทำบุญ อย่าไปกลัวว่า จะไม่มีใครเลี้ยง

เพียรละนิวรณ์...ทำพระนิพพานให้แจ้ง

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

ถ้าบวชแล้ว ไปดูหนัง ดูละคร ดูเน็ต (INTERNET) เรื่องพิลึกก็ก๊อ อย่างนั้นไม่เรียกว่า บวช เพราะบวชมาจากคำว่า บวชชะ แปลว่า เว้น เว้นจากบาปอกุศลทั้งปวง เว้นจากการกระทำแบบที่ชาวโลกเขาทำกัน ให้ทำแบบพระแบบพระอริยสาวก แบบพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ท่านเพียรละนิวรณ์หวังจะทำพระนิพพานให้แจ้ง อย่างนั้นถึงจะถูกวัตถุประสงค์ของการบวช

ดูเวลาและอารมณ์

๑๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อวันพระเวียนมาครั้งหนึ่ง ลูกเณรจะต้องมาระลึกถึงว่า ๗ วัน ที่ผ่านไบนั้น เราบริบูรณ์หรือบกพร่องข้อไหนบ้าง บกพร่องข้อไหน เราก็ปรับตัวของเรา เรารู้ตัวของเราเอง หรือบางข้อเราอาจจะมองข้ามไป ก็จะมีเพื่อนสหธรรมิกคอยแนะนำ ถ้าเขาแนะนำก็อย่าไปขุนมัว ควรจะขอบคุณที่เขาชี้มูลทรัพย์ให้

แม้บางครั้งเขาอาจจะมองเห็นว่า เราเป็นอย่างนั้น แต่สิ่งที่เราเป็น มันไม่ได้เป็นอย่างที่เขาเห็น ก็ต้องให้อภัยกันไป

ผู้ที่แนะนำ เวลาจะพูด ก็ต้องดูเวลาและอารมณ์ว่า เราควรจะชี้มูลทรัพย์ตอนไหน ถ้าไปชี้ตอนที่เขาไม่พร้อม เขาก็ไม่เอา ต้องดูเวลาและอารมณ์ให้ดี